

Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji „MEDIKOM”
ul. Wspólna 50a/35
00-514 Warszawa
tel. 22 1010751 fax. 22 1010752
www.mediakom.org.pl
biuro@mediakom.org.pl

Warszawa, 19 maja 2017

Sz. P. Anna Streżyńska
Ministerstwo Cyfryzacji
ul. Królewska 27
00-060 Warszawa

Dot. stanowiska w konsultacjach społecznych projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wymagań i sposobu zapewnienia warunków dostępu i utrwalania przekazów telekomunikacyjnych i danych oraz rodzajów działalności telekomunikacyjnej lub rodzajów przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających temu obowiązkowi

Szanowna Pani Minister,

W związku z opublikowaniem na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wymagań i sposobu zapewnienia warunków dostępu i utrwalania przekazów telekomunikacyjnych i danych oraz rodzajów działalności telekomunikacyjnej lub rodzajów przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających temu obowiązkowi, oraz zamieszczonym tam pismem z dnia 28 kwietnia informującym o możliwości wyrażenia stanowiska wobec tegoż projektu, niniejszym przedstawiam stanowisko Związku Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji MEDIKOM (dalej Mediakom), w przedmiocie projektu.

W pierwszej kolejności chciałbym wskazać, że Mediakom, zrzeszający małych i średnich przedsiębiorców telekomunikacyjnych, bardzo korzystnie ocenia kierunek zmian, jakie proponuje projekt rozporządzenia. Z punktu widzenia naszych członków, a także innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, z którymi mamy styczność w naszej działalności, konieczność spełniania dotychczasowych wymogów narzucanych obowiązującym obecnie rozporządzeniem jest niezwykle kłopotliwe i kosztowne. Jednocześnie w praktyce niemal nie zdarza się, by uprawnione służby korzystały z przyznanych im uprawnień w zakresie dostępu i utrwalania. W skutek tej sytuacji przedsiębiorcy zmuszeni są spełniać szereg uciążliwych wymogów, wśród których najbardziej uciążliwe, a jednocześnie w naszej opinii kompletnie zbędne jest pozyskiwanie świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego. Uważamy, że gotowość do współpracy ze służbami w zakresie dostępu i utrwalania jest jak najbardziej zrozumiała i może być spełniona przez wszystkich przedsiębiorców, o ile wymagania są technicznie uzasadnione i precyzyjnie określone. Sprzeciwiamy się jednak stanowczo takim wymaganiom, które są niezrozumiałe, nieuzasadnione i generują konieczność ponoszenia z tego tytułu wysokich kosztów opłat, które następnie okazują się być całkowicie zbędne i w żadnym stopniu niewykorzystywane.

W świetle powyższego pozytywnie oceniamy odstąpienie od wymogu uzyskiwania przez przedsiębiorców

obsługujących do 50 tys. zakończeń sieci świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego. Korzystnie należy także ocenić założenie, iż pomieszczenia przedsiębiorcy wydzielane i przygotowane na potrzeby zapewnienia dostępu i utrwalania mają być przeznaczone dla uprawnionych służb jedynie w czasie przeprowadzania czynności – ma to istotne znaczenie z uwagi na fakt, że mniejsi przedsiębiorcy często nie dysponują takimi warunkami lokalowymi, które pozwolą na stałe wydzielenie pomieszczenia z przeznaczeniem dla uprawnionych podmiotów i wyłączenie go z korzystania na własne potrzeby bieżącej działalności.

Jednocześnie jednak wskazuję, że niektóre z postanowień projektu rozporządzenia pozostają niejasne i budzą wątpliwości. I tak:

- 1) Dla uniknięcia wątpliwości co do znaczenia pojęcia „zakończenie sieci”, które to pojęcie determinuje zakres obowiązków przedsiębiorców telekomunikacyjnych wynikających z rozporządzenia odnosząc je do liczby zakończeń sieci – postulujemy odesłanie w tym zakresie do art. 2 pkt. 52 ustawy Prawo telekomunikacyjne, doprecyzowując jednocześnie, że chodzi o lokal abonenta, nie zaś o każdy terminal. Ważne jest, by uniknąć sytuacji, gdy ilość zakończeń sieci zostanie zinterpretowana jako każdy terminal abonencki, a nie obsługiwany lokal.
- 2) Zapis projektowanego §4 ust. 2 pkt. 1 rozporządzenia brzmi: *„W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca stosuje się do wymagań bezpieczeństwa określonych w przepisach dotyczących ochrony informacji niejawnych, przy czym zapewnienie warunków dostępu i utrwalania może nastąpić poprzez udostępnienie informacji niejawnych w sposób określony w art. 34 ust. 5 oraz art. 54 ust. 8 ustawy z dnia 8 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych”*. Obawiamy się, że postanowienie to może nieść ze sobą wiele wątpliwości – ustawa o ochronie informacji niejawnych zawiera bardzo wiele wymogów, odnoszących się do bardzo wielu zakresów działalności, dotyczących bezpieczeństwa. Tak ogólne odwołanie się do tych przepisów, bez wskazania jakie konkretnie wymagania bezpieczeństwa mają być spełnione przez przedsiębiorcę, pozwala na wnioskowanie, że przedsiębiorca musi spełnić wszystkie wymogi wynikające z powołanej ustawy. Prowadzi to nie tylko do rozszerzenia obowiązków względem obecnie istniejących (w sytuacji gdy celem rozporządzenia jest ich ograniczenie), ale także rodzi wiele pytań co do tego, które z obowiązków autorzy rozporządzenia mają na myśli. Tak niejasny zapis powodować będzie, że adresaci rozporządzenia nie będą w stanie stwierdzić, jakie wymogi muszą wypełnić i jakie działania podjąć, by pozostać w zgodzie z nakazami płynącymi z rozporządzenia.

Warto przy tym zauważyć, że powołane w § 4 ust. 2 pkt. 1 projektowanego rozporządzenia przepisy art. 34 ust. 5 i art. 54 ust. 8 ustawy o ochronie informacji niejawnych nie określają wymogów bezpieczeństwa, jakie spełniać ma podmiot, a jedynie odnoszą się do możliwości wyrażenia przez wymienione w tych przepisach podmioty zgody na jednorazowe udostępnienie określonych informacji niejawnych osobie nieposiadającej odpowiedniego poświadczenia bezpieczeństwa. Przywołanie tych przepisów nie wyjaśnia wobec tego, jakie wymogi bezpieczeństwa z ustawy o ochronie informacji niejawnych będzie musiał realizować przedsiębiorca obsługujący do 50 tys. zakończeń sieci.

Pojawia się też wątpliwość co do sposobu zastosowania art. 34 ust. 5 art. 54 ust. 8 ustawy o ochronie informacji niejawnych, w szczególności w świetle braku zgodności wymienionych w tych przepisach podmiotów uprawnionych do udzielenia zgody na udostępnienie informacji niejawnych

osobie nieposiadającej odpowiedniego poświadczenia bezpieczeństwa, a podmiotów wymienionych w art. 179 ust. 3 pkt. 1 a) ustawy Prawo telekomunikacyjne (uprawnione podmioty), oraz w przepisach szczególnych – np. art. 19 ustawy o Policji. Zgodnie z art. 19 ust. 2 i 3 ustawy o Policji kontrola operacyjna związana z utrwalaniem przekazów telekomunikacyjnych odbywa się na podstawie postanowienia wydanego przez sąd okręgowy, a w sytuacjach szczególnych za zgodą Komendanta Głównego Policji, Komendanta CBŚP albo komendanta wojewódzkiego Policji. W skutek odwołania do przepisów art. 34 ust. 5 i art. 54 ust. 8 ustawy o ochronie informacji niejawnych, w których to przepisach wskazuje się konkretne podmioty uprawnione do udzielenia zgody na dostęp do informacji niejawnych, pojawia się pytanie jak to się ma do obowiązujących przepisów ustawy o Policji. Czy będzie to prowadziło do wyłączenia kompetencji organów wymienionych w ustawie o Policji i dla umożliwienia dostępu i utrwalania konieczne będzie każdorazowe pozyskanie zgody podmiotów wskazanych w art. 34 ust. 5 i 54 ust. 8 ustawy o bezpieczeństwie informacji niejawnych? Czy postanowienie sądu stanie się niewystarczające i będzie dodatkowo wymagane potwierdzenie przez jeden z podmiotów wymienionych w ustawie o ochronie informacji niejawnych?

W ocenie Mediakom powołany przepis projektowanego rozporządzenia należałoby ponownie przeanalizować. Najdalej idąca propozycja, to by zapis ten usunąć w całości. Dla określenia warunków zapewnienia dostępu i utrwalania wystarczające są bowiem zapisy §4 ust. 1 oraz ust. 2 pkt. 2 i 3 rozporządzenia, oraz zapisy ustaw szczególnych regulujących uprawnienia poszczególnych służb (np. ustawa o Policji).

Natomiast w przypadku, gdyby zapis miał w rozporządzeniu pozostać warto byłoby przeformułować go w ten sposób, by stało się jasne, że w przypadku mniejszym przedsiębiorców telekomunikacyjnych uzyskiwanie zgody na jednorazowe udostępnienie informacji stanowić będzie normalny tryb postępowania, a wypełnianie obowiązków z ustawy o ochronie informacji niejawnych obejmować będzie jedynie ten tryb.

- 3) Istotne jest także, by nie budziło żadnych wątpliwości, iż §4 rozporządzenia obejmuje wszystkie obowiązki wynikające z art. 179 ustawy Prawo telekomunikacyjne, nie tylko obowiązek zapewnienia dostępu i utrwalania na potrzeby uprawnionych służb. Zgodnie z art. 179 ust. 3 pkt. 2 ustawy Prawo telekomunikacyjne przedsiębiorca telekomunikacyjny zobowiązany jest także do utrwalania na rzecz sądu i prokuratora przekazów telekomunikacyjnych. Należałoby w taki sposób sformułować zapis §4, by obejmował on wszystkie obowiązki z art. 179 ustawy, w innym wypadku przedsiębiorcy będą zmuszeni do pozyskiwania świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego dla celów wykonywania obowiązków z art. 179 ust. 3 pkt. 2 ustawy Prawo telekomunikacyjne.
- 4) Obawy budzi także zapis, który zakłada przyjmowanie przez przedsiębiorcę zapotrzebowań przekazywanych przez uprawnione podmioty, a także przez sąd i prokuratora, odbywa się całodobowo (§8 rozporządzenia), w szczególności w świetle zapisu §6 ust. 4, z którego wynika, że w przypadku przekazania danych żądanych przez uprawniony podmiot za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej oraz poprzez odbiór osobisty czas reakcji na zapotrzebowanie dotyczące pojedynczego adresu zakończenia sieci wynosi 4 godziny. Może to oznaczać, że przedsiębiorca telekomunikacyjny będzie zmuszony utrzymywać pracowników, którzy całodobowo będą czuwać nad tym, czy nie wpływa zapotrzebowanie od uprawnionego podmiotu, oraz by zapewnić reakcję w czasie wymaganym przez rozporządzenie. Przełoży się to automatycznie na nakłady finansowe, które przedsiębiorca będzie

musiał ponosić. W tej sytuacji zasadne jest, by postulować zmianę §8 projektu rozporządzenia i zastrzec, że zapotrzebowania będą przyjmowane w godzinach pracy biura obsługi abonenta lub serwisu technicznego przedsiębiorcy.

W pozostałym zakresie nie zgłaszam uwag do projektu rozporządzenia.

Jednocześnie, z uwagi na nasilające się kontrole wypełniania obowiązków w zakresie zapewniania warunków dostępu i utrwalania zwracam się z prośbą o jak najszybsze przyjęcie rozporządzenia w kształcie uwzględniającym postulowane zmiany.

Z poważaniem

Krzysztof Kacprowicz , Prezes Zarządu ZPMEiT MEDIAKOM